

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Andrzej Janowski

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. w Szczytnie Doroty Krzyny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 listopada 2017 r. sprawy:

R. L., s. S. i I. zd. L., ur. (...) w O.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27 stycznia 2017 r. w sprawie II K 885/16 za przestępstwo z art. 286 §1 i §3 k.k. i in. popełnione dnia 26 lipca 2015 roku na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności;

2) wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 18 maja 2017 w sprawie II K 74/17, w którym połączona została kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 1168/15 oraz kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie II K 508/16, w miejsce których orzeczono wobec R. L. karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 569 §1 k.p.k., art. 85 §1, §2 k.k. i art. 86 §1 k.k. łączy kary orzeczone w sprawach II K 885/16 i II K 74/17 i w ich miejsce wymierza skazanemu R. L. karę łączną 4 (czterech) lat i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza okres odbytej dotąd kary w sprawie II K 74/17 oraz zaliczone w tej sprawie na poczet kary okresy rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Wobec skazanego R. L. zapadły następujące prawomocne wyroki:

3) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27 stycznia 2017 r. w sprawie II K 885/16 za przestępstwo z art. 286 §1 i §3 k.k. i in. popełnione dnia 26 lipca 2015 roku – wymierzono karę 1 miesiąca pozbawienia wolności;

4) wyrok łączny Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 18 maja 2017 w sprawie II K 74/17, w którym połączona została kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 1168/15 oraz kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie II K 508/16, w miejsce których orzeczono wobec skazanego karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Aktualnie R. L. odbywa karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie II K 74/17. Karę odbywa w systemie zwykłym. U skazanego zdiagnozowano uzależnienie od alkoholu, w związku z czym został skierowany na terapię w Oddziale Terapeutycznym.

(dowody: odpisy wyroków k. 25 – 25v, k. 26 – 27, k. 30 – 30v, k. 31 – 31v, k. 35 – 36, k. 41 – 41v, k. 42, opinia o skazanym k. 38-39, dane o karalności k. 10-12).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 §1 k.p.k. Sąd wydaje wyrok łączny jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych Sądów.

Zgodnie z treścią art. 85 §1 i §2 k.k., obowiązującą od dnia 01.07.2015 r., Sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. Z §3 tego artykułu wynika, że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Z uwagi na fakt, iż kara łączna w wyroku łącznym stanowi odrębną karę zastępującą wszystkie wymierzone kary jednostkowe i wymierzone już kary łączne za pozostające w zbiegu przestępstwa, ustawowo określono granice wymiaru tej kary, tj. przesądzo o górnej i dolnej granicy, w ramach których Sąd dokona jej wymiaru. Przy orzekaniu kary łącznej w wyroku łącznym zastosowanie mają różne systemy łączenia kar. Są nimi: system kumulacji - polegający na zsumowaniu wszystkich wymierzonych kar jednostkowych i łącznych, a następnie wykonaniu jednej skumulowanej kary; system absorpcji - polegający na przyjęciu, że najsurowsza kara wymierzona za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa pochłania kary łagodniejsze, co sprawia iż tylko ta kara podlega wykonaniu oraz system asperacji - polegający na przyjęciu za podstawę najsurowszej kary orzeczonej za pozostające w zbiegu przestępstwa, podlegającej odpowiedniemu obostrzeniu w sposób przewidziany w ustawie karnej. Występują także systemy mieszane w dwóch odmianach: redukcyjnym - polegającym na swoistym obniżeniu kary ustalonej w wyniku zsumowania kar jednostkowych i łącznych orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz system mieszany wykorzystujący elementy asperacji - polegający na określeniu zasad wymiaru jednej kary łącznej w oparciu o kary wymierzone jednostkowo i wymierzone już kary łączne, przy czym podstawą wymiaru kary łącznej jest najsurowsza z kar (jednostkowych lub łącznych) podlegająca jednak obostrzeniu w sposób przewidziany w ustawie. Obowiązujący Kodeks karny opiera się co do zasady na systemie mieszanym, nazywanym także systemem kary łącznej. Należy jednak podkreślić, że regulacje zawarte w przepisach art. 85 i następnym k.k. nie wskazują w sposób jednoznaczny modelu (zasady, dyrektywy), który stanowić powinien podstawę wymiaru kary łącznej. Zgodnie bowiem z art. 86 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar (jednostkowych, łącznych) wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak ustalonych w tym przepisie granic danego rodzaju kary. W orzecznictwie panuje pogląd, iż wybór sposobu wymiaru kary łącznej uzależniony jest od oceny okoliczności konkretnego wypadku, w tym w szczególności więzi o charakterze przedmiotowym i podmiotowym pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono kary jednostkowe (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2002 r., II KK 270/02, LEX nr 55547).

Należy także nadmienić, iż – jak wynika z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę łączną Sąd orzeka w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

W niniejszej sprawie połączeniu podlegała kara łączna z wyroku łącznego SR w Szczytnie w sprawie II K 74/17 i jednostkowa kara z wyroku SR w Olsztynie w sprawie II K 885/16. W każdej bowiem z tych spraw orzeczono wobec skazanego kary podlegające łączeniu, nadto przestępstw, za które skazany został w wyżej wymienionych wyrokach R. L. dopuścił się zanim rozpoczął odbywać karę łączną orzeczoną w wyroku łącznym SR w Szczytnie w sprawie II K 74/17 (początek kar od 22 grudnia 2015 r. k. 25v) jak również zanim rozpoczął odbywać poszczególne kary „składające się” na wyżej wskazaną karę łączną.

W przedmiotowej sprawie pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez skazanego, za które wymierzono kary w sprawach II K 885/16 i II K 74/17 nie istnieje związek przedmiotowy, bowiem skazany popełnił występki skierowane przeciwko różnorodnym dobrom prawnie chronionym tj. wolności, wiarygodności dokumentów, mieniu i obrotowi gospodarczemu,.

Pomiędzy przestępstwami będącymi przedmiotem spraw II K 885/16 i II K 74/17 zachodzi bliskość czasowa, bowiem popełnione zostały w okresie od 26 lipca 2015 roku do 24 września 2015 roku, a więc na przestrzeni niespełna 2 miesięcy.

Wydając wyrok łączny Sąd ma obowiązek uwzględnić w zakresie wymiaru kary wszystkie te okoliczności, które zaistniały także po wydaniu poprzednich wyroków i które wskazują na przebieg procesu resocjalizacji. Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym poza zasadami określonymi w art. 86 §1 k.k. istotny wpływ ma zachowanie się skazanego w zakładzie karnym czy w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami. W tym wypadku zachowanie się skazanego jest zmienne z przewagą zachowań negatywnych, o czym świadczy opinia o skazanym z dnia 07 listopada 2017 r. wydana przez zastępcę dyrektora Zakładu Karnego w K. (k. 38-39). Z opinii tej wynika, iż R. L. w czasie pobytu w warunkach izolacji był dwukrotnie nagradzany regulaminowo i pięciokrotnie karany dyscyplinarnie (ostatnio w lipcu 2017 r.). Jego zachowanie w ostatnim czasie pogorszyło się. Skazany odbywa karę w systemie zwykłym, nie jest zainteresowany odbywaniem kary w systemie programowego oddziaływania. Nie wyraża również zainteresowania podjęciem pracy. W związku ze zdiagnozowanym u niego uzależnieniem od alkoholu został skierowany na terapię, którą rozpocznie w dniu 15 stycznia 2018 r. Tym samym w ocenie Sądu uznać należy, że brak jest zauważalnych postępów w procesie resocjalizacji R. L..

W ocenie Sądu skazany, ze względu na powyższe, wymaga maksymalnie długiego okresu resocjalizacyjno-wychowawczego, który kara łączna orzeczona niniejszym wyrokiem łącznym w wymiarze 4 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności – przy zastosowaniu zasady kumulacji – w pełni zapewnia. Orzeczenie wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie absorpcji nie znajduje żadnego usprawiedliwienia ujawnionymi okolicznościami mającymi wpływ na jej rozmiar. Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Określając wymiar tak ukształtowanej kary łącznej Sąd miał na uwadze również to, że instytucja kary łącznej nie jest w żadnym razie instrumentem łagodzenia kar orzeczonych za zbiegające się przestępstwa, a fakt popełnienia wielu przestępstw oraz brak wyraźnych postępów resocjalizacyjnych są okolicznościami zaostrzającymi wymiar kary.

Sąd uznaje, że tak orzeczona kara łączna uwzględnia wszystkie wskazane okoliczności, jest zgodna z zasadą trafnej reakcji karnej i w sposób właściwy zrealizuje nie tylko swoje funkcje wychowawcze i zapobiegawcze wobec skazanego, a także należycie będzie kształtowała świadomość prawną społeczeństwa.

Na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył okres odbytej dotąd przez skazanego kary w sprawie II K 74/17 i zaliczone uprzednio na poczet tej kary okresy.

Nadto zgodnie z treścią art. 576 §1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach, z których kary połączono podlegają odrębnemu wykonaniu.

Sąd, mając na uwadze trudną sytuację materialną skazanego, zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania.